

<u>Oznámení č.</u>	Obsah	Strana
	I <i>Informace</i>	
	Soudní dvůr	
	SOUDNÍ DVŮR	
2004/C 201/01	Rozsudek Soudního dvora (pléna) ze dne 22. června 2004 ve věci C-42/01: Portugalská republika proti Komisi Evropských společenství (Kontrola Společenství spojování podniků — Čl. 21 odst. 3 nařízení Rady (EHS) č. 4064/89 — Ochrana oprávněných zájmů členskými státy — Pravomoc Komise)	1
2004/C 201/02	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 17. června 2004 ve věci C-30/02 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal tributário de Primeira Instância de Lisboa): Recheio-Cash Carry SA proti Fazenda Pública/Registo Nacional de Pessoas Colectivas (Vydání bezdůvodného obohacení — Lhůta 90 dnů pro podání žaloby — Zásada efektivity)	1
2004/C 201/03	Rozsudek Soudního Dvora (druhého senátu) ze dne 24. června 2004 ve věci C-49/02 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podané Bundespatentgericht): Heidelberger Bauchemie GmbH („Ochranné známky — Sbližování právních předpisů — Směrnice 89/104/EHS — Označení, jež mohou tvořit ochrannou známku — Kombinace barev — Barvy modrá a žlutá pro určité stavební výrobky“)	2
2004/C 201/04	Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 24. června 2004 ve věci C-119/02, Komise Evropských společenství proti Řecké republice (Nesplnění povinností státem — Čl. 3 odst. 1 druhý pododstavec a čl. 5 odst. 2 směrnice 91/271/EHS — Vypouštění městských odpadních vod do citlivé oblasti — Neexistence stokové soustavy — Neexistence čištění podle požadavků přísnějších než sekundární čištění podle článku 4 uvedené směrnice)	2
2004/C 201/05	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 24. června 2004 ve věci C-212/02: Komise Evropských společenství proti Rakouské republice (Nesplnění povinností státem — Směrnice 89/665/EHS a 92/13/EHS — Nedostatečné provedení — Povinnost stanovit v právních předpisech týkajících se zadávání veřejných zakázek řízení, v němž by všichni neúspěšní uchazeči o veřejnou zakázku mohli dosáhnout zrušení rozhodnutí zadávajícího zakázku)	3

2004/C 201/06	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 24. června 2004 ve věci C-278/02 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Berufungssenat I der Region Linz bei der Finanzlandesdirektion für Oberösterreich): Herbert Handlbauer GmbH (Zemědělství — Společná organizace trhů — Hovězí maso — Vývozní náhrady — Vrácení neoprávněně získaných částek — Řízení o nesrovnalosti — Článek 3 nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95 — Přímý účinek — Promlčecí doba — Přerušení promlčení)	4
2004/C 201/07	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 24. června 2004 ve věci C-350/02, Komise Evropských společenství proti Nizozemskému království (Nesplnění povinnosti státem — Zpracování osobních údajů a ochrana soukromí v odvětví telekomunikací — Články 6 a 9 směrnice 97/66/ES — Nezbytnost přesného uvedení důvodů v odůvodněném stanovisku)	4
2004/C 201/08	Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 24. června 2004 ve věci C-421/02, Komise Evropských společenství proti Spojenému království Velké Británie a Severního Irsku (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 85/337/EHS — Neúplné provedení)	5
2004/C 201/09	Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 22. června 2004 ve věci C-439/02: Komise Evropských společenství proti Francouzské republice (Nesplnění povinnosti státem — Námořní doprava — Směrnice 95/21/ES — Námořní bezpečnost — Státní přístavní inspekce — Nedostatečný počet inspekci)	5
2004/C 201/10	Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 17. června 2004 ve věci C-99/03: Komise Evropských společenství proti Irsku („Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2000/52/ES — Zprůhlednění finančních vztahů mezi členskými státy a veřejnými podniky — Neprovedení směrnice v předepsané lhůtě“)	6
2004/C 201/11	Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 10. června 2004 ve věci C-302/03: Komise Evropských společenství proti Italské republice (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 1999/22/ES — Chov volně žijících živočichů v zoologických zahradách — Neprovedení směrnice v předepsané lhůtě)	6
2004/C 201/12	Věc C-182/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Symvoulio tis Epikrateias (Řecko) ze dne 3. března 2004 ve věci ELMEKA N.E. proti Ypourgos Oikonomikon	7
2004/C 201/13	Věc C-183/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Symvoulio tis Epikrateias (Řecko) ze dne 3. března 2004 ve věci ELMEKA N.E. proti Ypourgos Oikonomikon	7
2004/C 201/14	Věc C-204/04: Žaloba podaná dne 7. května 2004 Komisí Evropských společenství proti Spolkové republice Německo	7
2004/C 201/15	Věc C-217/04: Žaloba podaná dne 24. května 2004 Spojeným královstvím proti Evropskému parlamentu a Radě Evropské unie	8
2004/C 201/16	Věc C-224/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Tribunale di Gorizia ze dne 7. dubna 2004 ve věci Azienda Agricola Roberto a Andrea Bogar proti Agenzia per le erogazioni in Agricoltura (AGEA) a Cospalat Friuli Venezia Giulia	9

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2004/C 201/17	Věc C-229/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Hanseatische Oberlandesgericht v Brémách ze dne 27. května 2004 ve věci Crailsheimer Volksbank eG proti Klausu Conradsovi, Franku Schulzkemu a Petře Schulzke-Lösche a Joachimmu Nitschkemu	9
2004/C 201/18	Věc C-230/04: Žaloba podaná dne 2. června 2004 Komisí Evropských společenství proti Francouzské republice	9
2004/C 201/19	Věc C-231/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio ze dne 23. února 2004 ve věci Confcooperative Unione Regionale della Cooperazione FVG Federagricole a další proti Ministero delle Politiche Agricole e Forestali a Regione Veneto	10
2004/C 201/20	Věc C-233/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Arbeitsgericht Düsseldorf (Německo) ze dne 5. května 2004 ve věci Gül Demir proti Securicor Aviation Limited Securicor Aviation (Germany) Limited a Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG.	11
2004/C 201/21	Věc C-235/04: Žaloba podaná dne 4. června 2004 Komisí Evropských společenství proti Španělskému království	11
2004/C 201/22	Věc C-237/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Tribunale di Cagliari ze dne 14. května 2004 ve věci Enirisorse SpA proti Sotacarbo SpA	12
2004/C 201/23	Věc C-250/04: Žaloba podaná dne 14. června 2004 Komisí Evropských společenství proti Řecké republice	12
2004/C 201/24	Věc C-251/04: Žaloba podaná dne 14. června 2004 Komisí Evropských společenství proti Řecké republice	13
2004/C 201/25	Věc C-252/04: Žaloba podaná dne 14. června 2004 Komisí Evropských společenství proti Řecké republice	13
2004/C 201/26	Věc C-253/04: Žaloba podaná dne 14. června 2004 Komisí Evropských společenství proti Řecké republice	13
2004/C 201/27	Věc C-254/04: Žaloba podaná dne 14. června 2004 Komisí Evropských společenství proti Řecké republice	14
2004/C 201/28	Věc C-258/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem cour du travail de Liège (9. senát) ze dne 7. června 2004 ve věci Office national de l'emploi proti Ioannis Ioannidis	14
2004/C 201/29	Věc C-262/04: Žaloba podaná dne 23. června 2004 Komisí Evropských společenství proti Spolkové republice Německo	14
2004/C 201/30	Věc C-263/04: Žaloba podaná dne 24. června 2004 Komisí Evropských společenství proti Francouzské republice	15
2004/C 201/31	Věc C-276/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem Tribunal des affaires de sécurité sociale de Saint-Etienne ze dne 5. dubna 2004 ve věci SAS Bricorama France proti Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales - Caisse ORGANIC	15
2004/C 201/32	Výmaz věci C-258/03	15
2004/C 201/33	Výmaz věci C-382/03	15

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
	SOUD PRVNÍHO STUPNĚ	
2004/C 201/34	Přidělení soudců k senátům	16
2004/C 201/35	Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 25. května 2004 ve věci T-69/03, W. proti Evropskému parlamentu (Úředníci — Příspěvek na opětovnou změnu bydliště — Pojem bydliště — Důkazy)	16
2004/C 201/36	Věc T-167/04: Žaloba podaná dne 13. května 2004 Asklepios Kliniken GmbH proti Komisi Evropských společenství	16
2004/C 201/37	Věc T-177/04: Žaloba podaná dne 14. května 2004 easyJet Airline Company Limited proti Komisi Evropských společenství	17
2004/C 201/38	Věc T-178/04: Žaloba podaná dne 17. května 2004 MPS Group Inc. proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (Ochranné známky a vzory) (OHIM)	17
2004/C 201/39	Věc T-179/04: Žaloba podaná dne 17. května 2004 Siegfriedem Krahlem proti Komisi Evropských společenství	18
2004/C 201/40	Věc T-186/04: Žaloba podaná dne 25. května 2004 Spa Monopole, Compagnie Fermière de Spa proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu	18
2004/C 201/41	Věc T-187/04: Žaloba podaná dne 19. května 2004 DJ (*) proti Komisi Evropských společenství	19
2004/C 201/42	Věc T-190/04: Žaloba podaná dne 24. května 2004 Société Freixenet S.A. proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu	20
2004/C 201/43	Věc T-191/04: Žaloba podaná dne 27. května 2004 MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)	20
2004/C 201/44	Věc T-194/04: Žaloba podaná dne 27. května 2004 Bavarian Lager Company proti Komisi Evropských Společenství	21
2004/C 201/45	Věc T-202/04: Žaloba podaná dne 27. května 2004 Madaus Aktiengesellschaft proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)	22
2004/C 201/46	Věc T-207/04: Žaloba podaná dne 4. června 2004 Italskou republikou proti Komisi Evropských společenství	23
2004/C 201/47	Věc T-209/04: Žaloba podaná dne 10. června 2004 Španělským královstvím proti Komisi Evropských společenství	24
2004/C 201/48	Věc T-210/04: Žaloba podaná dne 1. června 2004 Andreasem Mausolfem proti Euroполу	24

II Přípravné akty

.....

III Oznámení

2004/C 201/49

Poslední publikace Soudního dvora v *Úředním věstníku Evropské unie*

Úř. věstník C 190 ze dne 24.7.2004 25

I

(Informace)

SOUDNÍ DVŮR

SOUDNÍ DVŮR

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(pléna)

ze dne 22. června 2004

ve věci C-42/01: Portugalská republika proti Komisi Evropských společenství⁽¹⁾*(Kontrola Společenství spojování podniků — Čl. 21 odst. 3 nařízení Rady (EHS) č. 4064/89 — Ochrana oprávněných zájmů členskými státy — Pravomoc Komise)*

(2004/C 201/01)

*(Jednací jazyk: portugalsština)**(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce rozhodnutí Soudního dvora“)*

Ve věci C-42/01, Portugalská republika (zmocněnci: L. I. Fernandes a L. Duarte, ve spolupráci s M. Marquesem Mendesem) proti Komisi Evropských společenství (zmocněnec: P. Oliver a M. França), jejímž předmětem je zrušení rozhodnutí Komise č. K(2000) 3543 konečné-PT ze dne 22. listopadu 2000 v řízení na základě článku 21 nařízení Rady (EHS) č. 4064/89 ze dne 21. prosince 1989 o kontrole spojování podniků (Věc č. COMP/M.2054 – Secil/Holderbank/Cimpor), Soudní dvůr (plénium), ve složení V. Skouris, předseda, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, C. Gulmann, J.-P. Puissochet a J. N. Cunha Rodrigues, předsedové senátů, A. La Pergola a R. Schintgen, N. Colneric a S. von Bahr (zpravodaj), soudci, generální advokát: A. Tizzano, tajemník: M. Múgica Arzamendi, vrchní rada, vydal dne 22. června 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Portugalské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 108, 7.4.2001

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 17. června 2004

ve věci C-30/02 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal tributário de Primeira Instância de Lisboa): Recheio-Cash Carry SA proti Fazenda Pública/Registo Nacional de Pessoas Colectivas⁽¹⁾*(Vydání bezdůvodného obohacení — Lhůta 90 dnů pro podání žaloby — Zásada efektivity)*

(2004/C 201/02)

*(Jednací jazyk: portugalsština)**(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce rozhodnutí Soudního dvora“)*

Ve věci C-30/02, jejímž předmětem je žádost zaslaná Soudnímu dvoru na základě článku 234 ES Tribunal tributário de Primeira Instância de Lisboa (Portugalsko) směřující k získání, ve sporu probíhající před tímto soudem, mezi Recheio-Cash Carry SA a Fazenda Pública/Registo Nacional de Pessoas Colectivas, Ministério Público, rozhodnutí o předběžné otázce týkající se výkladu práva Společenství ve věci vydání bezdůvodného obohacení, Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann, předseda senátu, A. La Pergola a S. von Bahr (zpravodaj), R. Silva de Lapuerta a K. Lenaerts, soudci, generální advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, tajemník: M. Múgica Arzamendi, vrchní rada, vydal dne 17. června 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

Zásada efektivity práva Společenství nebrání, pokud jde o žádost o vrácení poplatku vybraného v rozporu s právem Společenství, stanovení prekluzivní lhůty 90 dnů od uplynutí lhůty pro dobrovolné zaplacení tohoto poplatku.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 97, 20.4.2002

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 24. června 2004

ve věci C-49/02 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podané Bundespatentgericht): Heidelberg Bauchemie GmbH ⁽¹⁾

(„Ochranné známky — Sbližování právních předpisů — Směrnice 89/104/EHS — Označení, jež mohou tvořit ochrannou známku — Kombinace barev — Barvy modrá a žlutá pro určité stavební výrobky“)

(2004/C 201/03)

(Jednací jazyk: němčina)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude vyhlášen ve „Sbírce soudních rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci C-49/02, jejímž předmětem je žádost zasláná Soudnímu dvoru na základě článku 234 ES Bundespatentgericht (Německo) a směřující k získání, v žalobě podané tomuto soudu Heidelberg Bauchemie GmbH, rozhodnutí o předběžné otázce týkající se výkladu článku 2 první směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. 1989, L 40, s. 1), Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues (zpravodaj) a R. Schintgen a N. Colneric, soudci, generální advokát: P. Léger, tajemník: H. von Holstein, zástupce tajemníka, vydal dne 24. června 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

Barvy nebo kombinace barev označené abstraktním způsobem a bez obrysu v přihlášce k zápisu a jejichž odstíny jsou pojmenovány odkazem na vzorek barvy a upřesněny podle mezinárodně uznávané klasifikace barev mohou tvořit ochrannou známku ve smyslu článku 2 první směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách, pokud:

- je prokázáno, že v celkové souvislosti, ve které jsou použity, tyto barvy nebo kombinace barev skutečně představují označení, a
- přihláška k zápisu obsahuje systematické uspořádání, které přiřazuje dotčené barvy předem určeným a jednotným způsobem.

I pokud kombinace barev splňuje požadavky na to, aby mohla tvořit ochrannou známku ve smyslu článku 2 uvedené směrnice, je ještě třeba, aby orgán příslušný k zápisu posoudil, zda požadovaná kombinace splňuje ostatní požadavky stanovené zejména v článku 3 směrnice, aby byla zapsána jako ochranná známka pro výrobky nebo služby podniku, který ji přihlásil k zápisu. Při tomto posouzení musí být vzaty v úvahu všechny příslušné okolnosti konkrétního případu včetně případně toho, jak bylo užíváno označení, které se přihlašuje k zápisu jako ochranná známka. Při tomto posouzení musí být vzat v úvahu také veřejný zájem, aby nedošlo k nepatřičnému omezení použitelnosti barev pro ostatní subjekty nabízející výrobky nebo služby takového typu, jako jsou výrobky nebo služby, pro které se požaduje zápis.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 131, 1.6.2002

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(čtvrtého senátu)

ze dne 24. června 2004

ve věci C-119/02, Komise Evropských společenství proti Řecké republice ⁽¹⁾

(Nesplnění povinností státem — Čl. 3 odst. 1 druhý pododstavec a čl. 5 odst. 2 směrnice 91/271/EHS — Vypouštění městských odpadních vod do citlivé oblasti — Neexistence stokové soustavy — Neexistence čištění podle požadavků přísnějších než sekundární čištění podle článku 4 uvedené směrnice)

(2004/C 201/04)

(Jednací jazyk: řečtina)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci 119/02, Komise Evropských společenství (zmocněnci: G. Valero Jordana a M. Konstantinidis) proti Řecké republice (zmocněnec: E. Skandalou), jejímž předmětem je určení, že Řecká republika nesplnila povinnosti, které jsou jí uloženy na základě čl. 3 odst. 1 a čl. 5 odst. 2 směrnice Rady 91/271/EHS ze dne 21. května 1991, o čištění městských odpadních vod (Úř. věst. L 135, s. 40), ve znění směrnice Komise 98/15/ES

ze dne 27. února 1998 (Úř. věst. L 67, s. 29), tím, že nepřijala opatření nezbytná pro vybudování stokové soustavy městských odpadních vod z regionu Thriasio Pedio, a tím, že nepodrobila městské odpadní vody z uvedeného regionu před jejich vypouštěním do „citlivé oblasti“ zálivu Éleusis požadavkům čištění přísnějším než sekundární čištění, Soudní dvůr (čtvrtý senát), ve složení J. N. Cunha Rodrigues, předseda senátu, J. P. Puissochet a F. Macken (zpravodaj), soudci, generální advokát: F. G. Jacobs, tajemník: R. Grass, vydal dne 24. června 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Řecká republika nesplnila povinnosti, které jsou jí uloženy na základě čl. 3 odst. 1 druhého pododstavce a čl. 5 odst. 2 směrnice Rady 91/271/EHS ze dne 21. května 1991, o čištění městských odpadních vod, ve znění směrnice Komise 98/15 ES ze dne 27. února 1998, tím, že nepřijala opatření nezbytná pro zavedení stokové soustavy pro městské odpadní vody z regionu Thriasio Pedio, a tím, že nepodrobila městské odpadní vody z uvedeného regionu před jejich vypouštěním do „citlivé oblasti“ zálivu Éleusis požadavkům čištění přísnějším než sekundární čištění.

2) Řecké republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 131, 1.6.2002

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 24. června 2004

ve věci C-212/02: Komise Evropských společenství proti Rakouské republice (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 89/665/EHS a 92/13/EHS — Nedostatečné provedení — Povinnost stanovit v právních předpisech týkajících se zadávání veřejných zakázek řízení, v němž by všichni neúspěšní uchazeči o veřejnou zakázku mohli dosáhnout zrušení rozhodnutí zadávajícího zakázku)

(2004/C 201/05)

(Jednací jazyk: němčina)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírcce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci C-212/02, Komise Evropských společenství, (zmocněnec: M. Nolin, ve spolupráci s R. Ronigerem) proti Rakouské

republiky (zmocněnec: C. Pesendorfer a M. Fruhmann), jejímž předmětem je určení, že jelikož Landesvergabegesetze (zemské zákony týkající se zadávání veřejných zakázek) spolkových zemí Salcbursko, Štýrsko, Dolní Rakousko a Korintsko nestanoví ve všech případech přezkumné řízení, v němž by neúspěšný uchazeč o veřejnou zakázku mohl dosáhnout zrušení rozhodnutí o zadání zakázky, nesplnila Rakouská republika povinnosti, které pro ní vyplývají z čl. 2 odst. 1 písm. a) a b) směrnice Rady 89/665/EHS ze dne 21. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce (Úř. věst. L 395, s. 33) a ze směrnice Rady 92/13/EHS ze dne 25. února 1992 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se uplatňování pravidel Společenství pro postupy zadávání veřejných zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a telekomunikací (Úř. věst. L 76, s. 14), Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C.W.A. Timmermans, předseda, J.-P. Puissochet (zpravodaj), R. Schintgen, F. Macken a N. Colneric, soudci, generální advokát: M. Poiares Maduro, tajemník: R. Grass, vydal dne 24. června 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Jelikož Landesvergabegesetze (zemské zákony týkající se zadávání veřejných zakázek) spolkových zemí Salcbursko, Štýrsko, Dolní Rakousko a Korintsko nestanoví ve všech případech přezkumné řízení, v němž by neúspěšný uchazeč o veřejnou zakázku mohl dosáhnout zrušení rozhodnutí o zadání zakázky, nesplnila Rakouská republika povinnosti, které pro ní vyplývají z čl. 2 odst. 1 písm. a) a b) směrnice Rady 89/665/EHS ze dne 21. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce a ze směrnice Rady 92/13/EHS ze dne 25. února 1992 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se uplatňování pravidel Společenství pro postupy zadávání veřejných zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a telekomunikací.

2) Rakouské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 180, 27.7.2002.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 24. června 2004

ve věci C-278/02 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce *Berufungssenat I der Region Linz bei der Finanzlandesdirektion für Oberösterreich*): Herbert Handlbauer GmbH ⁽¹⁾

(Zemědělství — Společná organizace trhů — Hovězí maso — Vývozní náhrady — Vrácení neoprávněně získaných částek — Řízení o nesrovnalosti — Článek 3 nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95 — Přímý účinek — Promlčecí doba — Přerušení promlčení)

(2004/C 201/06)

(Jednací jazyk: němčina)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci C-278/02, jejímž předmětem je žádost zasláná Soudnímu dvoru na základě článku 234 ES *Berufungssenat I der Region Linz bei der Finanzlandesdirektion für Oberösterreich* (Rakousko) směřující k získání, ve sporu probíhající před tímto soudem, zahájeném společností Herbert Handlbauer GmbH, rozhodnutí o předběžné otázce týkající se výkladu čl. 3 odst. 1 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (Úř. věst. L 312, s. 1), Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C.W.A. Timmermans, předseda senátu, J.P. Puissochet, J.N. Cunha Rodrigues, R. Schintgen (zpravodaj) a N. Colneric, soudci, generální advokát: A. Tizzano, tajemník: M. Múgica Arzamendi, vrchní rada, vydal dne 24. června 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Čl. 3 odst. 1 nařízení Rady ES, Euratom č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství je v případě neexistence odvětvových předpisů práva Společenství stanovících promlčecí lhůtu kratší, která však není kratší než tři roky, nebo v případě neexistence vnitrostátních právních předpisů stanovících promlčecí lhůtu delší, bezprostředně použitelný v členských státech, včetně oblasti vývozních náhrad pro zemědělské výrobky.
- 2) Čl. 3 odst. 1 třetí pododstavec nařízení č. 2988/95 musí být vykládán v tom smyslu, že oznámení celní kontroly dotyčnému podnikovi je úkonem, který se týká vyšetřování nebo řízení o nesrovnalosti, takové povahy, aby přerušil promlčecí lhůtu stanovenou v odst. 1 prvním pododstavci téhož článku, pouze za podmínky, že

operace, které jsou předmětem podezření na nesrovnalost, byly úkonem vymezeny s dostatečnou přesností.

(¹) Úř. věst. C 289, 23.11.2002

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 24. června 2004

ve věci C-350/02, Komise Evropských společenství proti Nizozemskému království ⁽¹⁾

(Nesplnění povinnosti státem — Zpracování osobních údajů a ochrana soukromí v odvětví telekomunikací — Články 6 a 9 směrnice 97/66/ES — Nezbytnost přesného uvedení důvodů v odůvodněném stanovisku)

(2004/C 201/07)

(Jednací jazyk: nizozemština)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci C-350/02, Komise Evropských společenství (zmocněnci: M. Shotton a W. Wils) proti Nizozemskému království (zmocněnec: S. Terstal), jejímž předmětem je určení, že Nizozemské království tím, že nepřijalo všechny právní a správní předpisy nezbytné pro provedení článků 6 a 9 směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/66/ES ze dne 15. prosince 1997 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví telekomunikací (Úř. věst. 1998 L 24, s. 1) ve vnitrostátním právu, nebo přinejmenším tím, že Komisi nesdělilo znění těchto ustanovení, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají ze Smlouvy o ES, Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann, předseda, A. La Pergola, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta a K. Lenaerts (zpravodaj), soudci, generální advokát: J. Kokott, tajemník: M.-F. Contet, vrchní rada, vydal dne 24. června 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Nizozemské království tím, že provedlo neúplně článek 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/66/ES ze dne 15. prosince 1997 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví telekomunikací jednak v tom, že čl. 11.5 odst. 1 *Wet houdende regels inzake de telecommunicatie (Telecommunicatiewet)* odkazuje na obecné správní opatření, jehož znění nebylo sděleno Komisi Evropských společenství, a jednak v tom, že znění prováděcích ustanovení uvedených v čl. 11.5 odst. 3 *Telecommunicatiewet* nebyla sdělena Komisi Evropských společenství, a tím, že provedlo neúplně článek 9 uvedené směrnice, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice.

- 2) Žaloba se ve zbývající části zamítá.
- 3) Nizozemské království ponese vedle svých vlastních nákladů tři čtvrtiny nákladů Komise.
- 4) Komise ponese zbývající část svých vlastních nákladů.

(¹) Úř. věst. C 323, 21.12.2002

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(třetího senátu)

ze dne 24. června 2004

ve věci C-421/02, Komise Evropských společenství proti Spojenému království Velké Británie a Severního Irsku (¹)

(Nesplnění povinností státem — Směrnice 85/337/EHS — Neúplné provedení)

(2004/C 201/08)

(Jednací jazyk: angličtina)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci C-421/02, Komise Evropských společenství (zmocněnec: X. Lewis) proti Spojenému království Velké Británie a Severního Irsku (zmocněnec: Ph. Ormond), jejímž předmětem je určení, že Spojené království Velké Británie a Severního Irsku nesplnilo povinnosti, které jsou mu uloženy na základě směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů určitých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. L 175, s. 40), ve znění směrnice Rady 97/11/ES ze dne 3. března 1997 (Úř. věst. L 73, s. 5), tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu s čl. 4 odst. 2 této směrnice, pokud jde o záměry uvedené v její příloze II bodu 1 písm. b) a c), nebo v každém případě tím, že Komise o těchto opatřeních neuvědomilo, Soudní dvůr (třetí senát), ve složení A. Rosas, předseda, R. Schintgen a N. Colneric (zpravodaj), soudci, generální advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer; tajemník: R. Grass, vydal 24. června 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Spojené království Velké Británie a Severního Irsku nesplnilo povinnosti, které jsou mu uloženy na základě směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí, ve znění

směrnice Rady 97/11/ES ze dne 3. března 1997, tím, že ve Skotsku a v Severním Irsku nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu s čl. 4 odst. 2 této směrnice, pokud jde o záměry uvedené v její příloze II bodu 1 písm. c), a tím, že neoznámilo opatření přijatá za tímto účelem v Anglii a ve Walesu.

2. Spojenému království Velké Británie a Severního Irsku se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 7, 11.1.2002

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(pátého senátu)

ze dne 22. června 2004

ve věci C-439/02: Komise Evropských společenství proti Francouzské republice (¹)

(Nesplnění povinností státem — Námořní doprava — Směrnice 95/21/ES — Námořní bezpečnost — Státní přístavní inspekce — Nedostatečný počet inspekcí)

(2004/C 201/09)

(Jednací jazyk: francouzština)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci C-439/02, Komise Evropských společenství (zmocněnci: K. Simonsson a W. Wils) proti Francouzské republice (zmocněnci: G. de Bergues a P. Boussaroque), jejímž předmětem je určení, že Francouzská republika tím, že nevykonala ročně celkový počet inspekcí odpovídající nejméně 25 % počtu jednotlivých lodí, které vpluly do jejich přístavů v letech 1999 a 2000, nesplnila povinnosti, které jí jsou uloženy na základě čl. 5 odst. 1 směrnice Rady 95/21/ES ze dne 19. června 1995 o uplatňování mezinárodních norem pro bezpečnost lodí, zabránění znečištění a životní a pracovní podmínky na lodích, které využívají přístavy Společenství a plují ve výsostných vodách členských států (státní přístavní inspekce) (Úř. věst. L 157, s. 1), Soudní dvůr (pátý senát), ve složení C. Gulmann, předseda senátu, S. von Bahr a R. Silva de Lapuerta, (zpravodaj), soudci, generální advokát: F.G. Jacobs, tajemník: R. Grass, vydal dne 22. června 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Francouzská republika tím, že nevykonala ročně celkový počet inspekci odpovídající nejméně 25 % počtu jednotlivých lodí, které vpluly do jejích přístavů v letech 1999 a 2000, nesplnila povinnosti, které jí jsou uloženy na základě čl. 5 odst. 1 směrnice Rady 95/21/ES ze dne 19. června 1995 o uplatňování mezinárodních norem pro bezpečnost lodí, zabránění znečištění a životní a pracovní podmínky na lodích, které využívají přístavy Společenství a plují ve výsostných vodách členských států (státní přístavní inspekce).

2) Francouzské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 19, 25.1.2003

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(pátého senátu)

ze dne 17. června 2004

ve věci C-99/03: Komise Evropských společenství proti Irsku (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2000/52/ES — Zprůhlednění finančních vztahů mezi členskými státy a veřejnými podniky — Neprovedení směrnice v předepsané lhůtě“)

(2004/C 201/10)

(Jednací jazyk: angličtina)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude vyhlášen ve „Sbírce soudních rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci C-99/03 Komise Evropských společenství (zmocněnec: J. Flett) proti Irsku (zmocněnec: D. O'Hagan) jejímž předmětem je určení, že nepřijetím právních a správních předpisů nezbytných pro dosažení souladu se směrnicí Komise 2000/52/ES ze dne 26. července 2000, kterou se mění směrnice 80/723/EHS o zprůhlednění finančních vztahů mezi členskými státy a veřejnými podniky (Úř. věst. L 193, s. 75) nebo v každém případě tím, že o nich Komisi neuvědomilo, Irsko nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice, Soudní dvůr (pátý senát), ve složení C. Gulmann, předseda senátu, S. von Bahr (zpravodaj) a R. Silva de Lapuerta, soudci, generální advokát: A. Tizzano, tajemník: R. Grass, vydal dne 17. června 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Nepřijetím právních a správních předpisů nezbytných pro dosažení souladu se směrnicí Komise 2000/52/ES ze dne 26. července 2000, kterou se mění směrnice 80/723/EHS o zprůhlednění finančních vztahů mezi členskými státy a veřejnými podniky nebo v každém případě tím, že o nich Komisi neuvědomilo, Irsko nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice.

2. Irsku se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 101, 26.4.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(čtvrtého senátu)

ze dne 10. června 2004

ve věci C-302/03: Komise Evropských společenství proti Italské republice (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 1999/22/ES — Chov volně žijících živočichů v zoologických zahradách — Neprovedení směrnice v předepsané lhůtě)

(2004/C 201/11)

(Jednací jazyk: italština)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci C-302/02, Komise Evropských společenství (zmocněnec: M. van Beek a R. Amorosi) proti Italské republice (zmocněnec: I. M. Braguglia, ve spolupráci s G. de Bellisem), jejímž předmětem je určení, že Italská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Rady 1999/22/ES ze dne 29. března 1999 o chovu volně žijících živočichů v zoologických zahradách (Úř. věst. L 94, s. 24), nebo v každém případě tím, že Komisi nesdělila obsah těchto ustanovení, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice, Soudní dvůr (čtvrtý senát), ve složení J. N. Cunha Rodrigues (zpravodaj), předseda senátu, J.-P. Puissochet a K. Lenaerts, soudci, generální advokát: P. Léger, tajemník: R. Grass, vydal dne 10. června 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) *Italská republika* tím, že ve stanovené lhůtě nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Rady 1999/22/ES ze dne 29. března 1999 o chovu volně žijících živočichů v zoologických zahradách, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice.

2) *Italské republiky se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(¹) Úř. věst. C 213, 6.9.2003.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Symvoulis tis Epikrateias (Řecko) ze dne 3. března 2004 ve věci ELMEKA N.E. proti Ypourgos Oikonomikon

(Věc C-182/04)

(2004/C 201/12)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Symvoulis tis Epikrateias ze dne 3. března 2004 ve věci ELMEKA N.E. proti Ypourgos Oikonomikon předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, která došla Kanceláři Soudního dvora Evropských společenství dne 19. dubna 2004.

Otázky položené v rámci této věci jsou totožné s otázkami položenými ve věci C-181/04.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Symvoulis tis Epikrateias (Řecko) ze dne 3. března 2004 ve věci ELMEKA N.E. proti Ypourgos Oikonomikon

(Věc C-183/04)

(2004/C 201/13)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Symvoulis tis Epikrateias ze dne 3. března 2004 ve věci ELMEKA N.E. proti Ypourgos Oikonomikon, předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, která došla Kanceláři Soudního dvora Evropských společenství dne 19. dubna 2004.

Otázky položené v rámci této věci jsou totožné s otázkami položenými ve věci C-181/04.

Žaloba podaná dne 7. května 2004 Komisí Evropských společenství proti Spolkové republice Německo

(Věc C-204/04)

(2004/C 201/14)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 7. května 2004 žaloba směřující proti Spolkové republice Německo podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou Nicolou Yerrell, členkou Právní služby Komise a Horstpetere Kreppem, soudcem pracovního soudu jmenovaným do Právní služby Komise v rámci výměny národních úředníků, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Spolková republika Německo

porušuje zásadu rovného zacházení pro muže a ženy, jak je obsažena v člancích 1, 2 a 5 směrnice 76/207/EHS (¹) a uvedena v článku 4 přílohy ke směrnici Rady 97/81/ES (²) o rámcové dohodě o částečném pracovním úvazku uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS tím, že nepřímo diskriminuje ženy, které představují celkově převažující podíl zaměstnanců na částečný pracovní úvazek v německém veřejném sektoru, pracujících méně než 18 pracovních hodin týdně, a to v tom, že

a) podle odstavce 14 druhého pododstavce Bundespersonalvertretungsgesetz a tomuto předpisu odpovídajícím nařízením ve spolkových zemích

— Bavorsko

— Berlín

— Brémy

— Hesensko

zaměstnanci na částečný pracovní úvazek, kteří obvykle pracují méně než 18 hodin týdně, resp.

b) ve spolkových zemích

— Meklenbursko - Přední Pomořansko

— Sasko

— Šlesvicko – Holštýnsko

— Duryňsko

méně než polovinu obvyklé týdenní pracovní doby,

c) ve spolkových zemích

— Bádensko – Württembersko

— Braniborsko

— Porýní – Falc

— Sasko – Anhaltsko

méně než třetinu obvyklé týdenní pracovní doby,

d) ve spolkové zemi Severní Porýní – Vestfálsko
pracují méně než 2/5 obvyklé týdenní pracovní doby,

e) ve spolkové zemi Dolní Sasko,
zaměstnanci na částečný pracovní úvazek, kteří byli v průběhu jednoho roku zaměstnáni po dobu až dvou měsíců na méně než 15 hodin týdně,
byli vyloučeni z volitelnosti do zaměstnaneckých výborů;

2. uložil Spolkové republice Německo náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení:

Vyloučení pracovníků veřejného sektoru pracujících na částečný úvazek, kteří pracují méně než 18 hodin týdně (v některých spolkových zemích je toto číslo poněkud nižší), z volitelnosti do zaměstnaneckých výborů Spolkové republiky i téměř všech spolkových zemí, představuje nepřímou diskriminaci žen, neboť ty představují naprosto převažující většinu zaměstnanců na částečný pracovní úvazek. Jedná se také o porušení směrnice 76/207/EHS. Dále je tato úprava neslučitelná se směrnicí 97/81/ES, neboť podle ní nesmí být se zaměstnanci na částečný pracovní úvazek zacházeno méně příznivě než se zaměstnanci na plný úvazek, pokud není takové rozdílné zacházení objektivně zdůvodněno.

Objektivní důvody pro vyloučení z volitelnosti však nejsou dány. Omezená přítomnost dotčeného personálu na pracovišti by mohla být vyrovnána pružným uspořádáním pracovní doby a moderními komunikačními prostředky. Odpovídající omezení volitelnosti chybí v *Betriebverfassungsgesetz*, jenž se uplatní na volbu do podnikových rad v soukromém sektoru. Tyto rady mají stejné poslání jako zaměstnanecké výbory ve veřejném sektoru. Zastoupení vyloučené skupiny v grémiích zaměstnaneckých výborů je potřebné kvůli jejím zvláštním zájmům, které by jinak nebyly zohledněny.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 39, s. 40.

⁽²⁾ Úř. věst. L 14, s. 9.

Žaloba podaná dne 24. května 2004 Spojeným královstvím proti Evropskému parlamentu a Radě Evropské unie

(Věc C-217/04)

(2004/C 201/15)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 24. května 2004 žaloba směřující proti Evropskému parlamentu a Radě Evropské unie podaná Spojeným královstvím, zastoupeným Markem Bethellem, jako zmocněncem; ve spolu-

práci s Lordem Goldsmithem QC, Her Majesty's Attorney General, Nicholasem Painesem QC a Timem Wardem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobce navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 460/2004 ze dne 10. března 2004 o zřízení Evropské agentury pro bezpečnost sítí a informací ⁽¹⁾;

— uložil Evropskému parlamentu a Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení Spojeného království.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení:

Napadené nařízení (nařízení (ES) č. 460/2004, „nařízení ENISA“) zřizuje Evropskou agenturu pro bezpečnost sítí a informací („agentura“), jejímž cílem je poskytnout pokyny, poradenství a pomoc Komisi, členským státům a podnikatelské sféře v záležitostech týkajících se bezpečnosti sítí a informací v rámci působnosti nařízení ENISA. Spojené království podporuje zřízení agentury, ale uvádí, že článek 95 ES k tomu neposkytuje řádný právní základ. Nařízení ENISA se týká výlučně zřízení agentury jako útvaru Společenství; stanoví cíle a úkoly agentury a stanoví pravidla jejího řízení, organizace a pracovní program; kromě toho stanoví pravidla týkající se rozpočtu agentury, jejího právního statutu, výsad a imunit a pracovních jazyků. Ustanovení nařízení ENISA působí výlučně na úrovni institucionálního práva Společenství.

Spojené království tvrdí, že legislativní pravomoc svěřená článkem 95 ES je pravomocí harmonizovat vnitrostátní právní předpisy; nejedná se o pravomoc zřizovat útvary Společenství nebo na tyto útvary přenášet úkoly. Tyto záležitosti se nacházejí mimo oblast působnosti vnitrostátního práva a právní předpisy Společenství, jež takový útvar vytváří nebo na něj přenáší úkoly, nemohou harmonizovat vnitrostátní právní předpisy ve smyslu článku 95.

Žádné z ustanovení nařízení ENISA nesblížuje, a to ani nepřímě, žádné ustanovení vnitrostátního práva. Naopak, agentuře je výslovně znemožněno, aby zasahovala do pravomocí vnitrostátních útvarů a cíle a úkoly agentury, jak je uvedeno v čl. 1 odst. 3, platí, aniž by byly dotčeny pravomoci členských států.

Ustanovení nařízení ENISA tudíž překračují pravomoc harmonizace svěřenou Parlamentu a Radě článkem 95 a jediným řádným právním základem pro takové opatření by mohl být článek 308 ES.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 77, 13.3.2004, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Tribunale di Gorizia ze dne 7. dubna 2004 ve věci Azienda Agricola Roberto a Andrea Bogar proti Agenzia per le erogazioni in Agricoltura (AGEA) a Cospalat Friuli Venezia Giulia

(Věc C-224/04)

(2004/C 201/16)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Tribunale di Gorizia (Itálie) ze dne 7. dubna 2004 ve věci Azienda Agricola Roberto a Andrea Bogar proti Agenzia per le erogazioni in Agricoltura (AGEA) a Cospalat Friuli Venezia Giulia, které došlo Kanceláři Soudního dvora dne 28. května 2004, předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Tribunale di Gorizia žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

— Vzhledem k tomu, že právní povaha doplňkové dávky z mléka a mléčných výrobků musí být určena ve smyslu ustanovení práva Společenství, na základě kterého byla tato dávka zavedena a byla stanovena základní pravidla, kterými se řídí její uplatňování (zejména nařízení (EHS) č. 856/84⁽¹⁾ ze dne 31. března 1984 a nařízení č. 3950/92⁽²⁾ ze dne 28. prosince 1992), musí být článek 1 nařízení (EHS) č. 856/84 ze dne 31. března 1984 a články 1 až 4 nařízení č. 3950/92 ze dne 28. prosince 1992 vykládány v tom smyslu, že doplňková dávka z mléka a mléčných výrobků má povahu správní sankce, kterou jsou výrobci povinni zaplatit pouze v případě, že bylo překročeno stanovené množství, ať už úmyslně nebo z nedbalosti?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 90, 1.4.1984, s. 10.

⁽²⁾ Úř. věst. L 405, 31.12.1992, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Hanseatische Oberlandesgericht v Brémách ze dne 27. května 2004 ve věci Crailsheimer Volksbank eG proti Klausii Conradsovi, Franku Schulzkemu a Petře Schulzke-Lösche a Joachimimu Nitschkemu

(Věc C-229/04)

(2004/C 201/17)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Hanseatische Oberlandesgericht v Brémách (Německo) ze dne

27. května 2004 ve věci Crailsheimer Volksbank eG proti Klausii Conradsovi, Franku Schulzkemu a Petře Schulzke-Lösche a Joachimimu Nitschkemu, které došlo Kanceláři Soudního dvora dne 2. června 2004, předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Hanseatische Oberlandesgericht v Brémách žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících předběžných otázkách:

- 1) Je slučitelné s čl. 1 odst. 1 směrnice 85/577/EHS⁽¹⁾, pokud jde o práva spotřebitelů a zejména jejich právo odstoupit od smlouvy, aby byla vázána nejen na existenci situace podomního prodeje ve smyslu čl. 1 odst. 1 směrnice, ale také na dodatečná kritéria přičitatelnosti, jako je účast třetí osoby při uzavírání smlouvy vědomě zapříčiněná obchodníkem nebo nedbalost obchodníka týkající se jednání třetí osoby ve spojení s podomním prodejem?
- 2) Je slučitelné s čl. 5 odst. 2 směrnice 85/577/EHS, aby byl hypoteční dlužník povinen vrátit věřiteli v případě zrušení smlouvy o úvěru částku smlouvenou v situaci podomního prodeje, když dlužník nechal tuto částku převést na účet, se kterým ve skutečnosti již nemohl disponovat?
- 3) Je slučitelné s čl. 5 odst. 2 směrnice 85/577/EHS, aby hypoteční dlužník, vázán povinností vrátit úvěr z důvodu zrušení smlouvy z jeho strany, byl povinen učinit tak nikoliv ve splátkových termínech stanovených ve smlouvě, ale okamžitě jednorázovou úhradou?
- 4) Je slučitelné s čl. 5 odst. 2 směrnice 85/577/EHS, aby byl hypoteční dlužník povinen, v případě povinnosti vrátit úvěr z důvodů zrušení smlouvy z jeho strany, uhradit úroky v tržní výši?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 372, s. 31.

Žaloba podaná dne 2. června 2004 Komisí Evropských společenství proti Francouzské republice

(Věc C-230/04)

(2004/C 201/18)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 2. června 2004 žaloba směřující proti Francouzské republice podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou G. Rozetem, jako zmocněncem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Francouzská republika tím, že neumožnila započítání praxe a počtu odsloužených let ve veřejném sektoru jiného členského státu příslušníkům Společenství, kteří vstupují do francouzské veřejné nemocniční služby, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 39 ES a článku 7 nařízení Rady (EHS) č. 1612/68 ze dne 15. října 1968 o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství⁽¹⁾;
- uložil Francouzské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení:

Členské státy jsou povinny započítat doby zaměstnání ukončené migrujícími pracovníky ve srovnatelné oblasti činnosti v jiném členském státě pro účel naboru, zařazení a určení počtu odsloužených let těchto pracovníků ve své vlastní veřejné službě, za stejných podmínek, které platí pro počet odsloužených let a odbornou praxi nabytý v jejich vlastních systémech. Platná francouzská úprava neumožňuje započítání praxe a počtu odsloužených let ve veřejném sektoru jiného členského státu příslušníkům Společenství, kteří vstupují do francouzské veřejné nemocniční služby.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 257, 19.10.1968, s. 2.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio ze dne 23. února 2004 ve věci Confcooperative Unione Regionale della Cooperazione FVG Federagricole a další proti Ministero delle Politiche Agricole e Forestali a Regione Veneto

(Věc C-231/04)

(2004/C 201/19)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itálie) ze dne 23. února 2004 ve věci Confcooperative Unione Regionale della Cooperazione FVG Federagricole a další proti Ministero delle Politiche Agricole e Forestali a Regione Veneto, které došlo Kanceláři Soudního dvora dne 3. června 2004, předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

- 1) Představuje Evropská dohoda zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Maďarskou republikou na straně druhé, uzavřená dne 16. prosince 1991 (Úř. věst. L 347, 31.12.1993), platný a dostatečný právní základ pro svěření pravomoci Evropskému společenství k přijetí dohody mezi Evropským společenstvím a Maďarskou republikou o vzájemné ochraně označování vín, uzavřená dne 29. listopadu 1993 (Úř. věst. L 337, 31.12.1993); tato otázka se klade rovněž s ohledem na čl. 65 odst. 1 společného prohlášení č. 13 a přílohu XIII (body 3, 4 a 5) evropské dohody z roku 1991 týkající se případné výhrady svrchovanosti a pravomoci každého z členských států v oblasti vnitrostátního zeměpisného označování jejich zemědělsko-potravinářských výrobků, včetně vinařských produktů, a která vylučuje veškerý přechod svrchovanosti a pravomoci v této oblasti na Evropské společenství?
- 2) Je třeba prohlásit dohodu mezi Evropským společenstvím a Maďarskou republikou o vzájemné ochraně označování vín, uzavřenou dne 29. listopadu 1993 (Úř. věst. L 337), která upravuje ochranu zeměpisných označování týkajících se oblasti průmyslového a obchodního vlastnictví, za neplatnou a neúčinnou v právním řádu Společenství vzhledem k tomu, že tato dohoda nebyla ratifikována jednotlivými členskými státy Evropského společenství, zejména s ohledem na stanovisko 1/94 Soudního dvora Evropských společenství týkající se výlučné pravomoci ES?
- 3) V případě, že dohoda Společenství z roku 1993 (Úř. věst. L 337) má být jako celek považována za zákonnou a použitelnou, je třeba mít za to, že zákaz používání označení „Tocai“ v Itálii po roce 2007, který vyplývá z výměny dopisů mezi stranami při uzavření této dohody (a k ní připojených), je neplatný a neúčinný, neboť je v rozporu s právní úpravou stejnojmenného označování stanoveného toutéž dohodou z roku 1993 (viz čl. 4 odst. 5 a protokol připojený ke smlouvě)?
- 4) Je třeba mít za to, že druhé společné prohlášení připojené k dohodě z roku 1993 (Úř. věst. L 337), podle kterého smluvní strany nebyly informovány v okamžiku vyjednávání o existenci stejnojmenných označení evropských a maďarských vín, představuje akt zjevně odchýlený od skutečnosti (vzhledem k tomu, že italská a maďarská označení pro vína „Tocai“ existovala a spoluexistovala po staletí, byla oficiálně uznána v roce 1948 v dohodě mezi Itálií a Maďarskem a nedávno byla převzata do právní úpravy Společenství) mající za následek neplatnost části dohody z roku 1993, ze které vyplývá zákaz používat v Itálii označení Tocai, a to na základě článku 48 Vídeňské úmluvy o smluvním právu?

- 5) Je třeba s ohledem na článek 59 Vídeňské úmluvy o smluvním právu vykládat Dohodu o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví (TRIPS) (Úř. věst. L 336, 23.11.1994), která byla uzavřena v rámci Světové obchodní organizace (WTO) a která vstoupila v platnost 1. ledna 1996, a tudíž po vstupu dohody Společenství z roku 1993 v platnost (Úř. věst. L 337), v tom smyslu, že se její ustanovení v oblasti právní úpravy stejnojmenného označování vín použijí namísto ustanovení dohody Společenství z roku 1993 v případě neslučitelnosti uvedených ustanovení vzhledem k tomu, že se jedná o tytéž smluvní strany dvou dohod?
- 6) Je třeba vykládat články 22 až 24 části II oddílu 3 přílohy 1 C dohody zakládající Světovou obchodní organizaci (WTO) obsahující dohodu TRIPS (Úř. věst. 1994, L 336), která vstoupila v platnost 1. ledna 1996, v případě existence dvou stejnojmenných označení pro vína vyráběná ve dvou různých zemích, které jsou stranami dohody TRIPS (buď se stejnojmennost týká dvou zeměpisných označení používaných v obou zemích, které jsou stranami dohody a nebo se týká zeměpisného označení jedné smluvní země a stejnojmenného označení týkajícího se vinné révy tradičně pěstované v jiné smluvní zemi), v tom smyslu, že tato dvě označení mohou být v budoucnosti nadále používána, pokud byla používána v minulosti dotyčnými výrobci buď v dobré víře nebo alespoň během deseti let před 15. dubnem 1994 (čl. 24 odst. 4 TRIPS) a pokud každé označení jasně uvádí zemi nebo region nebo oblast původu chráněného vína způsobem, aby nevedl spotřebitele v omyl?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Arbeitsgericht Düsseldorf (Německo) ze dne 5. května 2004 ve věci Gül Demir proti Securicor Aviation Limited Securicor Aviation (Germany) Limited a Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG.

(Věc C-233/04)

(2004/C 201/20)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Arbeitsgericht Düsseldorf (Německo) ze dne 5. května 2004 ve věci Gül Demir proti Securicor Aviation Limited Securicor Aviation (Germany) Limited a Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG., které došlo Kanceláři Soudního dvora dne 3. června 2004, předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Arbeitsgericht Düsseldorf žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

- 1) Je při zkoumání existence převodu závodu dle článku 1 směrnice 2001/23/ES⁽¹⁾ – nezávisle na otázce vlastnických vztahů – v případě nového zadání zakázky, v rámci celkového uvážení, podmínkou pro konstatování převodu provozních prostředků ze strany původního dodavatele na nového dodavatele, že jsou provozní prostředky přenechány oprávněné osobě za účelem vlastního hospodářského využití? Je v důsledku toho pro připuštění převodu provozních prostředků nezbytné, aby bylo dodavateli zakázky přiznáno oprávnění rozhodnout o druhu a způsobu využití provozních prostředků v jeho vlastním hospodářském zájmu? Je proto nutné rozlišovat, zda provozní prostředky zadavatele představují „předmět“ nebo „prostředek“ plnění poskytnutého dodavatelem?
- 2) V případě, že Soudní dvůr odpoví na první otázku kladně:
  - a) Je vyhrazení provozních prostředků k vlastnímu hospodářskému využití vyloučeno tehdy, jestliže zadavatel poskytne provozní prostředky dodavateli k pouhému užívání, a údržbu, včetně s ní spojených nákladů, nese zadavatel?
  - b) Jedná se o vlastní hospodářské využití dodavatelem, používá-li v rámci kontroly cestujících na letištích k jejímu provedení rámové detektory, ruční detektory a prosvěcovací zařízení poskytnuté zadavatelem?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 82, 22.3.2001, s. 16.

Žaloba podaná dne 4. června 2004 Komisí Evropských společenství proti Španělskému království

(Věc C-235/04)

(2004/C 201/21)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 4. června 2004 žaloba směřující proti Španělskému království podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou D. M. Van Beekem a G. Valero Jordanou, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Španělské království tím, že nevymezilo jako zvláště chráněné oblasti území dostatečná co do počtu a rozlohy k zajištění ochrany všech druhů ptactva vyjmenovaných v příloze I směrnice, jakož i stěhovavých druhů neuvedených ve zmíněné příloze, nesplnilo povinnosti, které jsou mu uloženy na základě čl. 4 odst. 1 a 2 směrnice Rady 79/409/EHS ze dne 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků⁽¹⁾;
- uložil Španělskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení:

Čl. 4 odst. 1 a 2 směrnice 79/409/EHS ukládá členským státům zvláštní povinnost označit určitá území jako „zvláště chráněné oblasti“ (ZCHO) za účelem účinné ochrany druhů vyjmenovaných v příloze I směrnice a dalších pravidelně se vyskytujících stěhovavých druhů s cílem zajistit jejich přežití a rozmnožování v oblasti jejich rozšíření. Tato povinnost se týká přinejmenším všech území, která jsou nevhodnější co do počtu a rozlohy k zachování příslušných druhů vzhledem k potřebě jejich ochrany. Dostatečný počet ZCHO je stanoven v závislosti na sledovaném cíli.

Členské státy mají k dispozici určitý prostor k uvážení při určení oblastí, které nejlépe odpovídají požadavkům vyjmenovaným v článku 4 směrnice, nicméně musí založit své hodnocení výhradně na vědeckých ornitologických kritériích. V případě Španělska představuje nejpodloženější a nejpřesnější informaci k vymezení území nevhodnějších k ochraně a obzvláště k přežití a rozmnožování důležitých druhů seznam území důležitých pro ptactvo (important bird areas, IBA) vypracovaný Španělskou ornitologickou společností (Sociedad Española de Ornitología) v roce 1998 (seznam SEO/Birdlife 98). Tento seznam se zakládá na vyvážených ornitologických kritériích umožňujících určit, která místa jsou nevhodnější k zajištění ochrany všech druhů uvedených v příloze I a dalších stěhovavých druhů, a stanoví přednostní oblasti ochrany ptactva ve Španělsku.

Ze srovnání údajů v seznamu SEO/Birdlife 98 se ZCHO určenými Španělským královstvím, pokud jde o španělské území jako celek, jakož i, při podrobnější analýze, o autonomní oblasti, lze učinit závěr, že počet i rozloha území kvalifikovaných jako ZCHO jsou nižší, než jaké jsou podle vědeckých podkladů nevhodnější k zajištění odpovídající ochrany ptactva uvedeného v článku 4 směrnice.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 103, 25.4.1979, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Tribunale di Cagliari ze dne 14. května 2004 ve věci Enirisorse SpA proti Sotacarbo SpA

(Věc C-237/04)

(2004/C 201/22)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Tribunale di Cagliari (Itálie) ze dne 14. května 2004 ve věci Enirisorse SpA proti Sotacarbo SpA, které došlo Kanceláři Soudního dvora dne 7. června 2004, předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Tribunale di Cagliari žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

- Představuje ustanovení článku 33 zákona č. 240/02 neslučitelnou státní podporu ve smyslu článku 87 ES poskytnutou ve prospěch Sotacarbo SpA, podporu, která je navíc protiprávní, neboť nebyla oznámena v souladu s čl. 88 odst. 3 ES?
- Je výše uvedené ustanovení v rozporu s články 43, 44, 48, 49 an. ES v oblasti svobody usazování a volného pohybu služeb?

Žaloba podaná dne 14. června 2004 Komisí Evropských společenství proti Řecké republice

(Věc C-250/04)

(2004/C 201/23)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 14. června 2004 žaloba směřující proti Řecké republice podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou Georgiosem Zavvosem a Michaelem Shotterem, členy právní služby Komise.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Řecká republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/19/ES⁽¹⁾ ze dne 7. března 2002 o přístupu k sítím elektronických komunikací a přiřazeným zařízením a o jejich vzájemném propojení (přístupová směrnice) nebo v každém případě tím, že tyto předpisy neoznámila Komisi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice;
- uložil Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení:

Lhůta pro provedení směrnice do vnitrostátního práva uplynula dne 24. července 2003.

(¹) Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 7.

Žaloba podaná dne 14. června 2004 Komisí Evropských společenství proti Řecké republice

(Věc C-251/04)

(2004/C 201/24)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 14. června 2004 žaloba směřující proti Řecké republice podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou Georgiosem Zavvosem a Knutem Simonssonem, členy právní služby Komise.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

— určil, že Řecká republika tím, že umožnila pouze plavidlům plujícím pod řeckou vlajkou poskytovat odtahové služby na volném moři, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 1 nařízení Rady (EHS) č. 3577/92 (¹) ze dne 7. prosince 1992 o uplatňování zásady volného pohybu služeb v námořní dopravě v členských státech (námořní kabotáž);

— uložil Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení:

Platné řecké právní předpisy jsou v rozporu s článkem 1 nařízení (EHS) č. 3577/92.

(¹) Úř. věst. L 364, 12.12.1992, s. 7.

Žaloba podaná dne 14. června 2004 Komisí Evropských společenství proti Řecké republice

(Věc C-252/04)

(2004/C 201/25)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 14. června 2004 žaloba směřující proti Řecké republice podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou Georgiosem Zavvosem a Michaelem Shotterem, členy právní služby Komise.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

— určil, že Řecká republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES (¹) ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě) nebo v každém případě tím, že tyto předpisy neoznámila Komisi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice;

— uložil Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení:

Lhůta pro provedení směrnice do vnitrostátního práva uplynula dne 24. července 2003.

(¹) Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 51.

Žaloba podaná dne 14. června 2004 Komisí Evropských společenství proti Řecké republice

(Věc C-253/04)

(2004/C 201/26)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 14. června 2004 žaloba směřující proti Řecké republice podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou Georgiosem Zavvosem a Michaelem Shotterem, členy právní služby Komise.

Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

— určil, že Řecká republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES (¹) ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice) nebo v každém případě tím, že Komisi o těchto předpisech neuvědomila, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice;

— uložil Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení:

Lhůta pro provedení směrnice do vnitrostátního práva uplynula dne 24. července 2003.

(¹) Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 21.

Žaloba podaná dne 14. června 2004 Komisí Evropských společenství proti Řecké republice

(Věc C-254/04)

(2004/C 201/27)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 14. června 2004 žaloba směřující proti Řecké republice podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou Georgiosem Zavvosem a Michaelem Shotterem, členy právní služby Komise.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Řecká republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/20/ES⁽¹⁾ ze dne 7. března 2002 o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací (autorizační směrnice) nebo v každém případě tím, že Komisi o těchto předpisech neuvědomila, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice;
- uložil Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení:

Lhůta pro provedení směrnice do vnitrostátního práva uplynula dne 24. července 2003.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 21.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem cour du travail de Liège (9. senát) ze dne 7. června 2004 ve věci Office national de l'emploi proti Ioannis Ioannidis

(Věc C-258/04)

(2004/C 201/28)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla rozsudkem cour du travail de Liège (9. senát) ze dne 7. června 2004 ve věci Office national de l'emploi proti Ioannis Ioannidis, který došel Kanceláři Soudního dvora dne 17. června 2004, předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Cour du travail de Liège (9. senát) žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

Brání právo Společenství (zejména články 12, 17 a 18 Smlouvy o ES) tomu, aby právní úprava členského státu (jako v Belgii královské nařízení ze dne 25. listopadu 1991 o úpravě nezaměstnanosti), která přiznává uchazečům o zaměstnání mladším 30 let tzv. „čekací příspěvky“ na základě jimi ukončeného středoškolského studia, podmiňovala udělení příspěvků těm z uchazečů, kteří jsou příslušníky jiného členského státu, za stejných podmínek jako domácím uchazečům, tím, že požadovaná studia musela být ukončena ve veřejném vzdělávacím zařízení řízeném, podporovaném nebo uznávaném jedním ze tří národních společenství (jak stanoví výše uvedené královské nařízení čl. 36, §1, první pododstavec, 2, a), a to takovým způsobem, že přiznání čekacích příspěvků je odmítnuto mladému uchazeči o zaměstnání, který, ačkoliv není rodinným příslušníkem migrujícího pracovníka, je nicméně příslušníkem jiného členského státu, ve kterém předtím, než se začal pohybovat uvnitř Unie, studoval a ukončil středoškolské studium, uznávané za rovnocenné studiu vyžadovanému úřady státu, kde se o příjem „čekacích příspěvků“ žádá?

doškolského studia, podmiňovala udělení příspěvků těm z uchazečů, kteří jsou příslušníky jiného členského státu, za stejných podmínek jako domácím uchazečům, tím, že požadovaná studia musela být ukončena ve veřejném vzdělávacím zařízení řízeném, podporovaném nebo uznávaném jedním ze tří národních společenství (jak stanoví výše uvedené královské nařízení čl. 36, §1, první pododstavec, 2, a), a to takovým způsobem, že přiznání čekacích příspěvků je odmítnuto mladému uchazeči o zaměstnání, který, ačkoliv není rodinným příslušníkem migrujícího pracovníka, je nicméně příslušníkem jiného členského státu, ve kterém předtím, než se začal pohybovat uvnitř Unie, studoval a ukončil středoškolské studium, uznávané za rovnocenné studiu vyžadovanému úřady státu, kde se o příjem „čekacích příspěvků“ žádá?

Žaloba podaná dne 23. června 2004 Komisí Evropských společenství proti Spolkové republice Německo

(Věc C-262/04)

(2004/C 201/29)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 23. června 2004 žaloba směřující proti Spolkové republice Německo podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou Walterem Möllsem a Karolinou Mojzesowicz, členy Právní služby Komise, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Spolková republika Německo tím, že Komisi neposkytla informace, které by jí umožnily potvrdit, že ustanovení směrnice Komise 2002/77/ES ze dne 16. září 2002 o hospodářské soutěži na trzích sítí a služeb elektronických komunikací⁽¹⁾, byla dodržena, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 9 této směrnice;
- uložil Spolkové republice Německo náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení:

Podle článku 9 směrnice 2002/77/ES měly členské státy Komisi poskytnout nejpozději do 24. července 2003 informace, které by jí umožnily potvrdit, že ustanovení této směrnice byla dodržena. Tato lhůta uplynula, aniž by Spolková republika Německo Komisi poskytla informace požadované článkem 9.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 249, s. 21.

Žaloba podaná dne 24. června 2004 Komisí Evropských společenství proti Francouzské republice

(Věc C-263/04)

(2004/C 201/30)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 24. června 2004 žaloba směřující proti Francouzské republice podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou E. Gippinim Fournierem a K. Mojzesowicz, jako zmocněnci, s adresou pro doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

- 1) určil, že Francouzská republika tím, že Komisi nesdělila potřebné informace, které by Komisi umožnily potvrdit, že ustanovení směrnice 2002/77/ES⁽¹⁾ byla dodržena, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 9 uvedené směrnice;
- 2) uložil Francouzské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení

Článek 9 směrnice 2002/77/ES ukládá členským státům, aby Komisi nejpozději do 24. července 2003 sdělily takové informace, které Komisi umožní potvrdit, že ustanovení uvedené směrnice byla dodržena.

⁽¹⁾ Směrnice Komise 2002/77/ES ze dne 16. září 2002 o hospodářské soutěži na trzích sítí a služeb elektronických komunikací (Úř. věst. L 249, s. 21).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem Tribunal des affaires de sécurité sociale de Saint-Etienne ze dne 5. dubna 2004 ve věci SAS Bricorama France proti Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales - Caisse ORGANIC

(Věc C-276/04)

(2004/C 201/31)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla rozsudkem Tribunal des affaires de sécurité sociale de Saint-Etienne (Francie) ze dne 5. dubna 2004 ve věci SAS Bricorama France

proti Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales - Caisse ORGANIC, který došel Kanceláři Soudního dvora dne 29. června 2004, předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Tribunal des affaires de sécurité sociale de Saint-Etienne žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o otázce, zda má být článek 87 Smlouvy o ES vykládán v tom smyslu, že veřejné podpory poskytnuté Francií prostřednictvím C.P.D.C. (Comité Professionnel de la Distribution des Carburants) a F.I.S.A.C (Fonds d'Intervention pour la Sauvegarde de l'Artisanat et du Commerce), spočívající v pomoci řemeslníkům a obchodníkům při ukončení činnosti a v dotaci režimu důchodového pojištění osob samostatně výdělečně činných v průmyslových a obchodních živnostech, jakož i režimu osob samostatně výdělečně činných v řemeslných živnostech, představují režimy státních podpor.

Výmaz věci C-258/03⁽¹⁾

(2004/C 201/32)

Usnesením ze dne 17. května 2004 rozhodl předseda Soudního dvora Evropských společenství o výmazu věci C-258/03: Komise Evropských společenství proti Francouzské republice.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 213, 6.9.2003.

Výmaz věci C-382/03⁽¹⁾

(2004/C 201/33)

Usnesením ze dne 11. května 2004 rozhodl předseda Soudního dvora Evropských společenství o výmazu věci C-382/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supreme Court, Dublin): Ryanair Ltd proti Aer Rianta cpt.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 275, 15.11.2003.

SOUD PRVNÍHO STUPNĚ

PŘIDĚLENÍ SOUDCŮ K SENÁTŮM

(2004/C 201/34)

Soud v návaznosti na nástup do funkce soudkyně pí Trstenjak rozhodl na své všeobecné schůzi konané dne 8. července 2004 změnit rozhodnutí všeobecné schůze ze dne 13. května 2004 o přidělení soudců k senátům.

Na dobu od 8. července 2004 do 31. srpna 2004 jsou přiděleni

k prvnímu senátu, v němž zasedají tři soudci:

p. Vesterdorf, předseda, p. Mengozzi, pí Martins Ribeiro, pí Labucka a pí Trstenjak, soudci;

k prvnímu rozšířenému senátu, v němž zasedá pět soudců:

p. Vesterdorf, předseda, p. Mengozzi, pí Martins Ribeiro, pí Labucka a pí Trstenjak, soudci;

Ve věcech, v nichž písemná část řízení byla ukončena a jednání k ústní část řízení se konalo nebo bylo stanoveno před 8. červencem 2004, zasedá první senát, v němž zasedají tři soudci a první rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců, nadále pro účely ústní části řízení, porady a rozsudku ve svém předchozím složení.

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 25. května 2004

ve věci T-69/03, W. proti Evropskému parlamentu ⁽¹⁾

(Úředníci — Příspěvek na opětovnou změnu bydliště —
Pojem bydliště — Důkazy)

(2004/C 201/35)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci 69/03, W., bývalý úředník Evropského parlamentu, s bydlištěm ve Folkestone (Spojené království), zastoupený P. Goergenem, proti Evropskému parlamentu (zmocněnci: J. de Wachter a L. Knudsen), jejímž předmětem je návrh na zrušení

rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 3. června 2002, kterým se zamítá přiznat žalobci příspěvek na opětovnou změnu bydliště, Soud, ve složení J. D. Cooke, samosoudce, tajemník: I. Natsinas, vydal 25. května 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Žaloba se zamítá.
2. Každý účastník řízení ponese své náklady.

(¹) Úř. věst. C 101, 26.04.2003.

Žaloba podaná dne 13. května 2004 Asklepios Kliniken GmbH proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-167/04)

(2004/C 201/36)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 13. května 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Asklepios Kliniken GmbH, se sídlem v Königstein-Falkenstein (Německo), zastoupenou K. Fűberem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- určil, že Komise tím, že nepřijala rozhodnutí podle čl. 4 odst. 1, 2 nebo 3 nařízení (ES) č. 659/1999 ohledně stížnosti podané žalobkyní dopisem ze dne 20. ledna 2003, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 88 ES, jakož i z čl. 10 odst. 1 a čl. 13 odst. 1 nařízení (ES) č. 659/1999.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení

Žalobkyně, která je společností soukromého práva výlučně v soukromém vlastnictví, se specializuje na správu nemocnic. Od ledna 2003 se snaží získat rozhodnutí Komise podle čl. 4 odst. 2, 3 nebo 4 nařízení (ES) č. 659/1999, ohledně údajných podpor poskytnutých ve prospěch nemocnic ve veřejném vlastnictví ve Spolkové republice Německo.

Žalobkyně uvádí, že nemocnice v soukromém vlastnictví se musí financovat hlavně z příjmů, které jsou jim poskytnuty na základě smluv o zdravotní péči uzavřených s příslušnými zdravotními pojišťovnami a jejich ústředními asociacemi, a případně z přímých dotací na výstavbu nemocnic poskytnutých na základě stávajících plánů financování nemocnic příslušných spolkových zemí. Naproti tomu nemocnice ve veřejném vlastnictví mohou také počítat s tím, že u nich časté provozní ztráty budou pravidelně uhrazeny příslušnými veřejnými subjekty. Podle názoru žalobkyně se jedná u takových plateb o podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES, které jednak podléhají povinnosti oznámení podle čl. 88 odst. 3, a jednak jsou neslučitelné se společným trhem.

Žalobkyně dále uplatňuje, že žaloba je opodstatněná, neboť Komise zůstala nečinná navzdory povinnosti konat po obdržení stížnosti.

Žaloba podaná dne 14. května 2004 easyJet Airline Company Limited proti Komisi Evropských společností

(Věc T-177/04)

(2004/C 201/37)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudu prvního stupně Evropských společností byla předložena dne 14. května 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společností easyJet Airline Company Limited, se sídlem v Luton, Spojené království, zastoupenou J. Cookem, S. Dolanem a J. Parkerem, advokáty.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 11. února 2004 ve věci č. COMP/M.3280 (Air France/KLM) prohlašující spojení za slučitelné se společným trhem, s výhradou, v souladu s čl. 6 odst. 1 písm. b) a čl. 6 odst. 2 nařízení Rady (EHS) č. 4064/89⁽¹⁾,
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení

V napadeném rozhodnutí Komise dospěla k závěru, že fúze leteckých společností „Air France“ a „KLM“ povede k vytvoření nebo posílení dominantního postavení na celkem 14 meziměstských leteckých linkách. Komise nicméně prohlásila spojení za slučitelné se společným trhem s výhradou splnění závazků předložených účastníky fúze.

Žalobkyně, která je sama leteckou společností, požaduje zrušení tohoto rozhodnutí, dovolávajíc se několika zjevně nesprávných

posouzení Komise. Žalobkyně zejména tvrdí, že Komise řádně neposoudila následující skutečnosti:

- posílení dominantního postavení fúzujícího subjektu na linkách, na kterých se Air France a KLM nepřekrývaly;
- zda spojení vytvořilo nebo posílilo dominantní postavení na trzích nákupu letištních služeb;
- účinky spojení na potencionální soutěž.

Dále žalobkyně tvrdí, že Komise náležitě neodůvodnila své závěry, že letiště „Charles de Gaulle“ a „Orly“ v Paříži jsou zastupitelná. Nakonec má žalobkyně za to, že závazky účastníků byly zjevně nepřiměřené pro obnovení uspořádání účinné soutěže na trzích, na kterých vyvstaly obavy, týkající se dominantního postavení, a že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že je přijala.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 257/90, s. 13.

Žaloba podaná dne 17. května 2004 MPS Group Inc. proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (Ochranné známky a vzory) (OHIM)

(Věc T-178/04)

(2004/C 201/38)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudu prvního stupně Evropských společností byla předložena dne 17. května 2004 žaloba podaná proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) MPS Group Inc., se sídlem v Jacksonville, Florida (USA), zastoupenou K. O'Rourke a P. Kavanaghem, advokáty.

Modis-Distribuição Centralizada SA byla rovněž účastníkem řízení před odvolacím senátem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu ze dne 4. února 2004 v té části, v níž vyhověl námitkám číslo B000170599 s ohledem na následující služby třídy 35: „zprostředkování práce; poradenství v oblasti nábory zaměstnanců; příprava mezd a výplatních listin; vedení časové evidence; zajišťování zaměstnanců na dobu určitou a na dobu neurčitou“;
- podpůrně zrušil rozhodnutí v té části, v níž se týká následujících služeb třídy 35: „zprostředkování práce, poradenství v oblasti nábory zaměstnanců, zajišťování zaměstnanců na dobu určitou a na dobu neurčitou“.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení

Přihlašovatel ochranné známky Společenství:	MPS Group Inc.
Přihlašovaná ochranná známka Společenství:	Přihláška ochranné známky Společenství č. 778795 „MODIS“ pro služby třídy 35 (zprostředkování práce, poradenství v oblasti náboru zaměstnanců, příprava mezd a výplatních listin,...), třídy 41 (školení zaměstnanců) a třídy 42 (psychometrické testování)
Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení:	Modis-Distribuição Centralizada SA
Namítaná ochranná známka nebo označení:	Portugalská ochranná známka „MODIS“ pro služby třídy 35 (reklama, obchodní management, podniková správa)
Rozhodnutí námitkového oddělení:	Zamítnutí přihlášky ochranné známky Společenství pro třídy 35 a 41 a přijetí přihlášky pro třídu 42.
Rozhodnutí odvolacího senátu:	Zrušení rozhodnutí námitkového oddělení v té části, v níž vyhovělo námitkám ohledně služeb přihlašovaných pro třídu 41, postoupení věci k dalšímu řízení průzkumovému referentovi a zamítnutí odvolání v ostatní části.
Dovolávané žalobní důvody:	Porušení čl. 8 odst. 1 písm. a) a čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství ⁽¹⁾ , rozhodnutím, že dotčené služby jsou podobné.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství, (Úř. věst. L 11, 14.1.1994, s. 1)

Žaloba podaná dne 17. května 2004 Siegfriedem Krahlem proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-179/04)

(2004/C 201/39)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 17. května 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Siegfriedem Krahlem, s bydlištěm v Záhřebu (Chorvatsko), zastoupeným Sébastianem Orlandim, Albertem

Coolenem, Jean-Noëlem Louisem a Etienneem Marchalem, advokáty, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí Komise přikročit k zpětnému vymáhání denních náhrad vyplacených žalobci v období, během kterého mu byl dán k dispozici dočasný byt;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

žalobní důvody a hlavní tvrzení

žalobce, který je úředníkem Komise, se ujal svých funkcí v delegaci Komise v Záhřebu dne 2. února 2002 a až do dne 19. září 2002 bydlel v bytě, který mu byl dán k dispozici Komisí. Napařeným rozhodnutím se Komise rozhodla přikročit ke zpětnému vymáhání denních náhrad vyplacených žalobci ve výše uvedeném období z důvodu, že žalobce na ně neměl nárok, když užíval byt, který mu byl dán Komisí k dispozici.

Na podporu své žaloby žalobce uplatňuje porušení článku 10 přílohy VII služebního řádu. Tvrdí, že Komise mu dotyčný byt dala k dispozici pouze dočasně a odvolatelně, což není na překážku pobírání denních náhrad. Mimoto se dovolává porušení zásady legitimního očekávání, když uplatňuje, že Komise mu poskytla jasná ujištění, pokud jde o placení denních náhrad po dobu užívání dotčeného bytu.

Žaloba podaná dne 25. května 2004 Spa Monopole, Compagnie Fermière de Spa proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu

(Věc T-186/04)

(2004/C 201/40)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 25. května 2004 žaloba podaná proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu společností Spa Monopole, Compagnie Fermière de Spa, se sídlem ve Spa (Belgie), zastoupenou Laurentem de Brouwerem, Emmanuelem Cornuem, Ericem De Grysem a Donatiennem Moreauem, advokáty.

Spaform Limited byla rovněž účastníkem řízení před odvolacím senátem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu ze dne 25. února 2004 ve věci R 0827/2002-4, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí námitkového oddělení, jímž byly zamítnuty námitky podané žalobkyní proti přihlášce slovní ochranné známky „SPAFORM“ pro výrobky tříd 7, 9 a 11.
- uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení

Společenství:	Spaform Limited
Dotčená ochranná známka Společenství:	slovní ochranná známka „SPA-FORM“ – přihláška č. 609 776 podaná pro výrobky tříd 7 (pumpy atd.), 9 (přístroje a zařízení na měření tlaku) a 11 (lázeňské vany).
Majitel ochranné známky nebo označení namítaného v námitkovém řízení:	Žalobkyně
Namítaná ochranná známka nebo označení:	Národní ochranná známka SPA pro výrobky třídy 32 (minerální vody atd.)
Rozhodnutí námitkového oddělení:	Zamítnutí námitek
Rozhodnutí odvolacího senátu:	Zamítnutí odvolání.

Žalobní důvody: Porušení pravidla 18 odst. 1 nařízení (ES) č. 2868/95⁽¹⁾. Na základě tohoto pravidla námitkové oddělení shledalo, že informace, které měl Úřad k dispozici v okamžiku uplynutí lhůty k podání námitek, neumožnily identifikovat starší namítanou ochrannou známku. Žalobkyně zpochybňuje tento závěr.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 2868/95 ze dne 13. prosince 1995, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství, Úř. věst. L 303, 15.12.1995, s. 1-32

**Žaloba podaná dne 19. května 2004 DJ (*) proti Komisi
Evropských společenství**

(Věc T-187/04)

(2004/C 201/41)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudy prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 19. května 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských

společenství DJ (*), zastoupeným Carlosem Mouratem, advokátem.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí hodnotitele odvolání ze dne 22. července 2003 týkající se posudku o vývoji služby žalobce za období od 1. července 2001 do 31. prosince 2002;
- zrušil rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování ze dne 20. února 2004 obsahující zápornou odpověď na stížnost žalobce;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení a také náhradu nezbytných výdajů vynaložených v rámci řízení, zejména poplatků za bydliště, přesun a pobyt, jakož i odměny a výdajů advokáta.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení

Na podporu své žaloby žalobce namítá četné porušení pravidel hodnotícího řízení a prováděcích ustanovení článku 43 služebního řádu, tj.:

- skutečnost, že jeho hodnotitelem měl být jiný úředník, neboť hodnotitelem byl úředník, který je jeho nadřízeným a nikoliv hodnotitel, který je uveden v napadeném posudku,
- absence konzultací s jeho bývalými nadřízenými,
- opožděnost druhého pohovoru a také stanoviska hodnotitele odvolání,
- údajně vadné jmenování předsedy Paritní hodnotící komise.

Žalobce namítá porušení zásady nezávislosti interních auditorů z důvodu, že jeden ze členů Paritní hodnotící komise patřil ke generálnímu ředitelství auditovanému žalobcem a že hodnotitelem odvolání žalobce byl Generální tajemník Komise, který sám podléhal auditu. Žalobce tvrdí, že s ohledem na tuto situaci měl být hodnotitelem jeho odvolání místopředseda pověřený reformou Komise. Konečně se žalobce dovolává porušení povinnosti odůvodnění, zásady rovného zacházení, jakož i zjevně nesprávného posouzení, kterého se hodnotitel dopustil.

(*) Údaje vymazané nebo nahrazené v rámci zajištění ochrany osobních dat a/nebo důvěrné povahy.

Žaloba podaná dne 24. května 2004 Société Freixenet S.A. proti  řadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu

(Věc T-190/04)

(2004/C 201/42)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla p edloena dne 24. května 2004 žaloba směřující proti  řadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu podaná Société Freixenet S.A., se sídlem v Sant Sadurn  d'Anoia (Španělsko), zastoupenou Fernandem de Visscher, Emmanuelem Cornuem, Ericem De Gryse, Donatiennem Moreauem, advokáty.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu  řadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu ze dne 11. února 2004 (věc R 97/2001-4) a rozhodl, že přihláška ochranné známky č. 32532 bude zveřejněna v souladu s článkem 40 nařizen  č. 40/94;
- podpůrně zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu  řadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu ze dne 11. února 2004 (věc R 97/2001-4);
- uložil  řadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení:

Přihlašovatel ochranné známky:	Žalobkyně
Přihlašovaná ochranná známka:	Prostorov� známka ve formě b�le zabroušen� láhve (přihláška k zápisu č. 32532).
Výrobky nebo sluoby:	Výrobky zařazen� do třídy 33 (šumiv� vína).
Rozhodnutí průzkumového oddělení:	Zamítnutí přihlášky.
Rozhodnutí odvolacího senátu:	Zamítnutí odvolání.
Žalobní důvody:	Porušení článku 73 nařizen� č. 40/94 v rozsahu, v němž rozhodnutí odvolacího senátu bylo zaloeno na jist�m poctu skutečností, ke kter�m se žalobkyně neměla mooenost vyjádřit a dále porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a odst. 3 téhož nařizen�, jelikož dotčen� ochrann� známka měla ve skutečnosti rozlišovací způsobilost.

Žaloba podaná dne 27. května 2004 MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG proti  řadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochrann  známky a vzory) (OHIM)

(Věc T-191/04)

(2004/C 201/43)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla p edloena dne 27. května 2004 žaloba podan  proti  řadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochrann  známky a vzory) (OHIM) MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG, se sídlem v Düsseldorfu (Německo), zastoupenou R. Kaasem, advokátem.

Tesco Stores Limited byla rovněo účastníkem řízení před odvolacím senátem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 23. března 2004 ve veci R 486/2003-1;
- uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení:

Přihlašovatel ochranné známky Společenství:	MIP METRO Group Intellectual Property GmbH & Co. KG
Přihlašovaná ochrann� známka Společenství:	Obrazov� ochrann� známka „METRO“ ve vztahu k výrobkům, které nejsou předmětem těchto řízení (přihláška č. 779 116)
Majitel ochrann� známky nebo označení namítaných v n�mitkov�m řízení:	Tesco Stores Limited

Namítaná ochranná známka nebo označení: Národní slovní ochranná známka „METRO“

Rozhodnutí námitkového oddělení: Zamítnutí námitek

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zrušení rozhodnutí námitkového oddělení

Žalobní důvody: Žalobkyně tvrdí, že okamžik, ke kterému starší právo použité jako základ pro námitky musí být platné a tento statut musí být prokázán, má být okamžik rozhodnutí námitkového oddělení, nebo popřípadě okamžik, ke kterému uplyne lhůta pro předložení dalších důkazů. Na podporu své žaloby se žalobkyně dovolává porušení podmínek řízení stanovených v článku 74 nařízení Rady č. 40/94 ⁽¹⁾ a pravidlech 16 a 20 nařízení Komise č. 2868/95 ⁽²⁾. Podle žalobkyně čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 40/94 nestanoví, že platnost starší ochranné známky je požadována pouze v okamžiku podání námitek.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 11, s. 1)

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 2868/95 ze dne 13. prosince 1995, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 303, s.1).

Žaloba podaná dne 27. května 2004 Bavarian Lager Company proti Komisi Evropských Společenství

(Věc T-194/04)

(2004/C 201/44)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudu prvního stupně Evropských Společenství byla předložena dne 27. května 2004 žaloba podaná proti Komisi Evrop-

ských Společenství Bavarian Lager Company, se sídlem v Clitheroe, Spojené království, zastoupenou J. Pearsonem a C. Brightem, advokáty, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- určil, že tím, že Komise schválila změny čl. 7 odst. 2 písm. a) Supply of Beer (Tied Estate) Order 1989 (S.I. 1989 č. 2390) („guest beer provision“) („ustanovení o hostinském pivu“), provedené vládou Spojeného království, byl porušen článek 28 (nově článek 30) Smlouvy o ES;
- určil, že Komise neměla výše uvedenou změnu schválit, a tím, že tak učinila, sama porušila článek 28 (nově článek 30) Smlouvy o ES;
- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 18. března 2004 zamítající žádost žalobkyně o zpřístupnění určitých dokumentů;
- uložil Komisi povinnost předložit úplný seznam jmen osob zúčastněných na jednání, které se konalo 11. října 1996, a kterého se účastnili úředníci Generálního ředitelství pro vnitřní trh, úředníci Government Department of Trade and Industry Spojeného království a zástupci Confédération des Brasseurs du Marché Commun; a
- uložil Komisi Evropských Společenství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení

Žalující společnost byla zřízena dne 28. května 1992 za účelem dovozu německého piva pro jeho prodej v hostincích ve Spojeném království. V roce 1993 si žalobkyně Komisi stěžovala na údajné porušení článku 28 ES (nově článku 30 Smlouvy o ES) v souvislosti s „ustanovením o hostinském pivu“ v právních předpisech Spojeného království. Dle tohoto ustanovení jsou pivovary povinny umožnit hostincům, které jsou k nim vázány prostřednictvím smluv o výhradním prodeji, nabízet „hostinské“ pivo jiného pivovaru. Hostinské pivo muselo být podrobena kvašení v sudu, z kterého bylo prodáváno; jedná se o druh piva, který je téměř výhradně vyráběn ve Spojeném království. Pivo prodávané žalobkyní, stejně jako většina piv vyráběných mimo Spojené království, nemohlo být tímto ustanovením chráněno a žalobkyně jej považovala za opatření s rovnocenným účinkem jako kvantitativní omezení. V dopise ze dne 21. dubna 1997 Komise žalobkyni informovala o tom, že vzhledem k navrhované změně ustanovení o hostinském pivu, bylo řízení proti Spojenému království přerušeno a bude zastaveno, jakmile bude změna přijata.

Žalobkyně požádala dne 5. prosince 2003 Komisi, na základě nařízení č. 1049/2001⁽¹⁾, aby jí v plném rozsahu zpřístupnila zápis z jednání v této věci, které se konalo dne 11. října 1996 mezi zástupci Komise, vládou Spojeného království a pivovary. Žalobkyně Komisi zejména žádala o zpřístupnění totožnosti určitých osob, jejichž jména byla v zápise, který byl žalobkyni dříve poskytnut, zakryta. Komise žádost žalobkyně zamítla a své zamítnutí potvrdila v dopise Generálního tajemníka žalobkyni ze dne 18. března 2004. Na podporu svého zamítnutí se Komise dovolávala nutnosti ochrany osobních údajů osob, které se jednání zúčastnily, stejně jako potencionálního ohrožení schopnosti Komise provádět šetření v takových případech, v nichž by totožnost osob, které jí poskytují informace, měla být zpřístupněna.

Žalobkyně žalobou nejprve požaduje zrušení rozhodnutí Komise o přerušení řízení proti Spojenému království. V této souvislosti se žalobkyně dovolává porušení článků 28 a 12 ES.

Pokud jde o zamítnutí Komise zpřístupnit požadované dokumenty, žalobkyně tvrdí, že článek 2 nařízení č. 1049/2001 zavazuje Komisi k úplnému zpřístupnění jmen osob, které se zúčastnily dotyčného jednání, a že se nepoužije žádná výjimka obsažená v článku 4. Žalobkyně dále namítá, že výjimka v čl. 4 odst. 3 by neměla být použita, neboť zde existuje převažující veřejný zájem na zpřístupnění.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise, Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43-48.

Žaloba podaná dne 27. května 2004 Madaus Aktiengesellschaft proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

(Věc T-202/04)

(2004/C 201/45)

(Jednací jazyk bude stanoven podle čl. 131 odst. 2 jednacího řádu – jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 27. května 2004 žaloba podaná proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

Madaus Aktiengesellschaft, se sídlem v Kolíně nad Rýnem (Německo), zastoupenou I. Valdelomarem Serranem, advokátem.

The Optima Health Limited byla rovněž účastníkem řízení před odvolacím senátem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- určil, že OHIM se vydáním napadeného rozhodnutí dopustil právního omylu;
- zrušil napadené rozhodnutí.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Optima Healthcare Ltd, změněno na The Optimal Health Ltd.

Přihlašovaná ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „ECHINAID“ pro výrobky třídy 5 (vitamíny, potravinové doplňky, bylinné přípravky, farmaceutické a lékařské přípravky) (přihláška ochranné známky Společenství č. 1666239)

Majitel ochranné známky nebo označení, namítaných v námitkovém řízení: Madaus AG

Namítaná ochranná známka nebo označení: Mezinárodní slovní ochranná známka „ECHINACIN“ pro výrobky třídy 5 (chemické farmaceutické přípravky)

Rozhodnutí námitkového oddělení: Zamítnutí námitek

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání podaného společností Madaus

Dovolávané žalobní důvody: Žalobkyně tvrdí, že odvolací senát nesprávně uplatnil pojem relevantního území a relevantní veřejnosti. Žalobkyně dále tvrdí, že předpona Echina není popisná a že existuje nebezpečí záměny ochranných známek.

**Žaloba podaná dne 4. června 2004 Italskou republikou
proti Komisi Evropských společenství**

(Věc T-207/04)

(2004/C 201/46)

(Jednací jazyk: italština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 4. června 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Italskou republikou, zastoupenou Antoniem Cingolem, avvocato dello Stato.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil přípis Komise ze dne 25. března 2004 č. E2/LP D(2004) 712, jenž došel dne 26. března 2004, a kterým Komise Evropských společenství, generální ředitelství pro regionální politiku, oznámila rozhodnutí, podle něhož budou muset být částky týkající se plateb dotyčných záloh (zálohy placené v rámci režimů podpor pro každý program týkající se cílů 1 a 2) jasně stanoveny v budoucích platebních prohlášeních podle pravidel vymezených v dopise komisaře Barniera, jakož i všechny akty s ním související a ty, které byly použity jako základ napadeného aktu;
- podpůrně a v nezbytné míře zrušil nařízení Komise (ES) č. 448/2004 ze dne 10. března 2004, kterým se mění nařízení (ES) č. 1685/2000, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 1260/1999 týkající se způsobilosti výdajů na činnosti spolufinancované strukturálními fondy;
- v každém případě zrušil všechny akty s ním související a ty, které byly použity jako základ napadeného aktu;
- uložil Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení

Italská republika napadla u Soudu prvního stupně Evropských společenství přípis Komise Evropských společenství ze dne 25. března 2004 č. E2/LP D(2004) 712, který se týká plateb záloh v rámci režimů podpor (POP vědecký výzkum, technologický rozvoj, vysoké vzdělávání), jakož i v nezbytné míře nařízení Komise (ES) č. 448/2004 ze dne 10. března 2004⁽¹⁾ týkající se způsobilosti výdajů v rámci používání strukturálních fondů.

Na podporu svých návrhů týkajících se sdělení ze dne 25. března 2004 se žalobkyně dovolává:

- porušení podstatných formálních náležitostí pro absolutní nedostatek odůvodnění, jakož i pro nedostatek náležitého právního základu aktu, který je předmětem žaloby a nedodržení postupu stanoveného vnitřními procesními pravidly pro přijímání aktů žalované;
- porušení článku 9 nařízení Komise (ES) č. 438/2001⁽²⁾ pro nedodržení účetních ustanovení uvedených v tomto nařízení;
- porušení článku 32 základního nařízení⁽³⁾ a nařízení Komise č. 448/04, které podřizují platbu záloh jedinému důkazu, že stát, který je „konečným příjemcem“ vyplatil příslušné částky konečným příjemcům investic;
- porušení nařízení č. 448/04, jak z hlediska porušení zásady rovnosti, tak z hlediska právní jistoty, jakož i pro nesoudržnost odůvodnění napadeného sdělení.

Co se týče nařízení č. 448/04, žalobkyně se dovolává porušení:

- pravidel v oblasti způsobilosti výdajů stanovených základním nařízením;
- pravidel upravujících finanční kontrolu (která nestanoví povinnosti dovolávané Komisí);
- zásady přiměřenosti vzhledem k tomu, že Komise vyžaduje dodatečné důkazy o tom, co je stanoveno a co je nezbytné;
- zásady zákazu zpětné účinnosti vzhledem k tomu, že nařízení č. 448/04 obsahuje ustanovení se zpětnou účinností, která se vztahují na více než 44 měsíců předcházejících jeho přijetí, což je zajiště nepříjemné s ohledem na obecné zásady vydávání právních a správních předpisů.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 448/2004 ze dne 10. března 2004, kterým se mění nařízení (ES) č. 1685/2000, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1260/1999 týkající se způsobilosti výdajů na činnosti spolufinancované strukturálními fondy, a kterým se zrušuje nařízení (ES) č. 1145/2003 (Úř. věst. L 72, 11.3.2004, s. 66).

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 438/2001 ze dne 2. března 2001, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1260/1999, pokud jde o řídicí a kontrolní systémy pro pomoc poskytovanou ze strukturálních fondů (Úř. věst. L 63, 3.3.2001, s. 21).

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1260/1999 ze dne 27. června 1999 o obecných ustanoveních o strukturálních fondech (Úř. věst. L 161, 26.6.1999, s. 1).

Žaloba podaná dne 10. června 2004 Španělským královstvím proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-209/04)

(2004/C 201/47)

(Jednací jazyk: španělština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 10. června 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Španělským královstvím, zastoupeným Nuriou Díaz Abad, advokátkou, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- určil, že Komise tím, že nerozhodla v přiměřené lhůtě o schválení požadovaných španělskými úřady, nesplnila povinnost, která pro ni vyplývá z čl. 7 odst. 3 nařízení 2792/1999, ve znění nařízení 2369/2002, a dopustila se tak nečinnosti, a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení

Žalobní důvody a hlavní tvrzení:

Španělské úřady požadovaly od Komise sérii výjimek, aby mohly poskytnout podpory na ustavení smíšené společnosti, které upravuje nařízení Rady (ES) č. 2792/1999 ze dne 17. prosince 1999 o pravidlech a podmínkách pro strukturální pomoc Společenství v odvětví rybolovu, ve znění nařízení Rady (ES) č. 2369/2002 ze dne 20. prosince 2002⁽¹⁾. Pokud dochází k trvalému převedení plavidla do třetích zemí, mezi nimiž a Evropským společenstvím neexistuje dohoda o rybolovu, je nezbytné, aby Komise udělila příslušnou výjimku (čl. 7 odst. 3 nařízení 2792/1999 ve znění nařízení 2369/2002). Tyto podpory mohou být poskytovány vnitrostátními úřady pouze do 31. prosince 2004.

Komise byla dne 16. února 2004 formálně vyzvána, aby rozhodla o nevyřízených podáních, a vzhledem k tomu, že dosud nerozhodla o žádném z nich, rozhodlo se Španělské království podat proti tomuto orgánu žalobu, majíce na zřeteli mimo jiné to, že španělské úřady, které rozhodnutí o výjim-

kách ze strany Komise žádají, již překročily lhůty, které jim vnitrostátní právo stanoví pro rozhodnutí.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2369/2002 ze dne 20. prosince 2002, kterým se mění nařízení (ES) č. 2792/1999 o pravidlech a podmínkách pro strukturální pomoc Společenství v odvětví rybolovu (Úř. věst. L 358, s. 49).

Žaloba podaná dne 1. června 2004 Andreasem Mausolfem proti Europolu

(Věc T-210/04)

(2004/C 201/48)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 1. června 2004 žaloba podaná proti Europolu Andreasem Mausolfem, zastoupeným M.F. Baltussenem a P. de Casparisem, advokáty.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí Europolu ze dne 1. března 2004 o zamítnutí stížnosti žalobce proti rozhodnutí ze dne 2. ledna 2003 a současně zrušil napadené rozhodnutí ze dne 2. ledna 2003;
- uložil Europolu, aby žalobci s účinností od 1. července 2002 přiznal dodatečný platový stupeň;
- uložil Europolu zaplatit žalobci odpovídající částku do 48 hodin po vydání rozsudku v projednávané věci, včetně dlužných zákonných úroků podle nizozemského práva;
- uložil Europolu náhradu nákladů řízení vynaložených žalobcem.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení

Žalobce na podporu své žaloby namítá porušení článku 29 služebního řádu Europolu, jakož i překročení pravomoci volného uvážení a porušení zásady ochrany legitimního očekávání.

III

(Oznámení)

(2004/C 201/49)

Poslední publikace Soudního dvora v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 190, 24.7.2004

Dřívější publikace

Úř. věst. C 179, 10.7.2004

Úř. věst. C 168, 26.6.2004

Úř. věst. C 156, 12.6.2004

Úř. věst. C 146, 29.5.2004

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
